

Folkdanslaget Viljan deltog i en festival på Azorerna en augusti-vecka 2010

Sedan 26 år arrangerar COFIT (Comité Organizador de Festivais Internacionais da Ilha Terceira) en folkdansfestival på Terceira, en ö bland Azorerna halvvägs mellan Europa och USA i Atlanten. Direktflyg finns ibland men vi fick åka med övernattningar i Lissabon både på ut- och hemresa. Inget fel med det. Lissabon är en sevärd stad. Här vill vi visa några av våra intryck från en fantastisk resa som nog blev ett slags nytändning för fler av oss.. Till denna nytändning bidrog starkt tre danspar från andra stockholmslag. Vore det inte för medverkan av kunniga och trevliga dansare från Söderringen och Danderyds Folkdanslag hade vårt äventyr aldrig blivit av.

Deltagande folkdanslag från 14 länder (utöver flera Portugiska lag) fick paradera längs huvudgatorna i de två största städerna på ön Terceira med flera stopp för korta uppvisningar. Det var skönt att paraderna ägde rum på kvällarna, annars hade det blivit väldigt varmt i våra dräkter. Vi skiljde oss från de andra lagen med våra olika dräkter, de andra hade alla likadana dräkter inom sitt lag.

Ewas nyckelharpa väckte stor uppmärksamhet och bidrog till att ge oss en egen profil.

Det var nog musiken som "öppnade dörrarna" mot världen.

Sent på kvällarna och långt in på natten hade vi tillfälle att dansa med andra deltagare under ledning av värdar från olika länder.

En dag fick lokalbefolkningen tillfälle att vara med och dansa. Varje gästande lag fick lära ut danser. Här fanns inga gränser mellan åldersgrupper eller nationaliteter.

Ett bestående minne är den fantastiska publiken. Intresset för folkdans är STORT på Terceira och publiken visar verkligen sin uppskattning.

Nu vill vi mer än någonsin föra våra traditioner vidare

Festivalen omfattade dans, folklöre och konsthantverk. Uppmuntrade av arrangörerna valde vi att erbjuda prov på svenska matvaror. Mängder av pepparkakor och tranbärsjuice gick åt. Polkagrisar, knäckebröd med Kalles Kaviar och älgkorv bjöd vi också på.

I festivalprogrammet ingick flera utflykter till intressanta platser. En av dem avslutades med en helt oblodig "tjurkamp". Yngre festivaldeltagare visade sitt mod och kunde i sista stund rädda sig in i murens nischer.

På egen hand gjorde vi, tillsammans med ett tyskt lag, en valsafari och fick bl. a. se en flock grindvalar (pilot whales) på nära håll.

Det finns en riktig tjurfäktningsarena i huvudstaden Angra do Heroísmo. När alla festivaldeltagare och betalande publik, ca fyra tusen personer, från ön strömmade till inför avslutningskvällens uppvisningar kändes det högtidligt.

Vår sista uppvisning på Terceira gjorde vi i starkt strålkastarljus inför kunniga åskådare. Känslan att dansa inför en så entusiastisk och stor publik hoppas vi att fler svenska danslag får uppleva.

Musiker från alla lag spelade tillsammans och en gemensam dans med två deltagare från varje lag fick publiken att jubla lika mycket som när vi gamlingar dansade jämtpolska med LYFT!

Det kändes väldigt bra att få visa upp oss för alla andra. Sverige och Viljan är en del av dansvärlden. Det är nog inte svårt att förstå att vi blev "tightare" med tyskar än med mexikanare - lättare att träffas blir det ju. Några av oss blev väldigt nyfikna på att knyta kontakter med litauerne.

Vårt deltagande i Acorenafestivalen förde oss från Ladan på Farsta Gård (en förort i Stockholms södra utkanter) ut i världen. Vi fick en lust att ge oss ut igen för att träffa folk med andra danser, andra kulturer.

Det är vår förvissning att festivaler, som den vi deltog i, hör till de mest fredsbevarande åtgärder man kan tänka sig. En kvinna eller man i folkdräkt känns på något vis mer som en vän.

Vill du veta mer om acorenafestivalen eller se fler bilder föreslår vi att du prövar de här länkarna:
<http://www.cofit.org/index.php?codOpLinguagens=2>
eller <http://www.cofit.org/comuns/fichs/eventos/54Orig.jpg>